

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 13 november 1990

in zaak C-99/89 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Sozialgericht Frankfurt am Main): F. Yáñez-Campoy tegen Bundesanstalt für Arbeit ⁽¹⁾

(Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Gezinstoeslagen)

(90/C 306/07)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-99/89, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van het Sozialgericht Frankfurt am Main, in het aldaar aanhangige geding tussen F. Yáñez-Campoy en Bundesanstalt für Arbeit, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de versie van Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad ⁽²⁾, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: G. F. Mancini, kamerpresident; T. F. O'Higgins, M. Díez de Velasco, C. N. Kakkouris en P. J. G. Kapteyn, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 13 november 1990 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De voor alle Lid-Staten geldende eenvormige oplossing, bedoeld in artikel 99 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de versie van Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad, is op 15 januari 1986 van kracht geworden en bijgevolg overeenkomstig artikel 60 van de Toetredingsakte van Spanje en Portugal vanaf die datum van toepassing op in een andere Lid-Staat dan Spanje werkzame Spaanse werknemers wier gezinsleden in Spanje wonen.

⁽¹⁾ PB nr. C 107 van 27. 4. 1989, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. L 230 van 22. 8. 1983, blz. 6.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 13 november 1990

in zaak C-106/89 (verzoek om een prejudiciële beslissing van Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Oviedo (Spanje)): Marleasing SA tegen La Comercial Internacional de Alimentación SA ⁽¹⁾

(Richtlijn 68/151/EEG — Artikel 11 — Conforme uitlegging van nationaal recht)

(90/C 306/08)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-106/89, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Oviedo (Spanje), in het aldaar aanhangige geding tussen Marleasing SA en La Comercial Internacional de Alimentación SA, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 11 van Eerste Richtlijn 68/151/EEG van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de Lid-Staten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken ⁽²⁾, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: G. F. Mancini, kamerpresident; T. F. O'Higgins, M. Díez de Velasco, C. N. Kakkouris en P. J. G. Kapteyn, rechters; advocaat-generaal: W. Van Gerven; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 13 november 1990 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De nationale rechter die kennis neemt van een geschil over een materie die onder het toepassingsgebied valt van Eerste Richtlijn 68/151/EEG van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de Lid-Staten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken, is gehouden zijn nationale recht uit te leggen in het licht van de letter en de strekking van die richtlijn, om te verhinderen dat de nietigheid van een naamloze vennootschap wordt uitgesproken op een andere dan de in artikel 11 van de richtlijn genoemde gronden.

⁽¹⁾ PB nr. C 116 van 9. 5. 1989, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. L 65 van 14. 3. 1968, blz. 8.